

tiho djali so novi odborniki: Pahner in zopet Hartman in stari Girstmajer. Le Slovenci, g. Simon in Kodela, tirjali smo računov in pojasnil, kateri se nam sedaj res niso mogli dalje zabraniti. Pregledovalci so namreč g. dr. Schmidererju naložili, naj tirja od starega načelnika račune o „Kreisamtu z vrtom“. Stari načelnik je se pa branil in prosil obrokov. Zadnji mu je dotekel dne 1. avgusta. Pravi, da računov ne položi! V tej zadregi vpraša novi načelnik g. dr. Glančnika, kaj mu je storiti? Ta mu odgovori: „odprti ste stezi dve; ali okrajni zastop toži starega načelnika po civilnej pravdi, naj položi račun in vrne denarjev, kolikor jih manjka; ali pa naj zoper njega vloži pri c. k. sodnji kazensko zatožbo radi zločinstva nezveste polastitve zaupanih mu denarjev.“ Katero pot bode krenol g. Girstmajerjev zet, to še ni znano in nas tudi ne briga sedaj še veliko. To pa je gotovo, da je to silen udarec, velik „škandal“ za celo staro liberalno-nemško „gardo“ v Mariboru. Ob enem je to dobro zaslužena kazen za grehe, katerih je se ta stranka kriva storila, ko je Slovenceem vsled njihove zmaga pri volitvah pristojno večino v odboru zabranila. Sedaj imajo liberalni Girstmajer-Duchatsch-Schmidererjevci večino v okrajnem odboru in so tako prisiljeni divjati in rohneti zoper kost lastnih kostij, zoper svojega mnogoletnega, mnogozasluženega voditelja, starega načelnika. Bodi jim! To pa rečemo ob konci, da je naše čudenje popolnem opravičeno. Res strmeti moramo, ako vidimo, da se upa tako zdelana stranka z zetom g. Girstmajerjevim na dan in g. dr. Jož. Schmidererja ponujati kot kandidata v državni zbor! V takšnih okoliščinah utegne celo g. Wiesthaler dobiti prednost pred g. dr. Schmidererjem!

Ne dajmo se motiti.

I. Črnih oblakov porivajo sedaj še bolj skrite moči vedno več na politično-družbinsko obnebjje narodov evropskih. Iz njih utegne v kratkem uže zabučati nevihta hujša od one, ki je l. 1789. po Francoskem in sosednih državah razlila potoke krvi in solza. Kajti sedanjim zapeljivcem pomagajo preveč: vseobčna sila, kipeča revščina, besni obup. Rušivnim silam posrečilo je se evropske narode zbegati, v obrambo krščanskega reda pozvane moči pa oslabiti, splašiti, zatreti. Paganske misli, paganski nazori, običaji in pregrehe, mnogokrat uže potlačene, ukrepile so se v novo vojsko zoper krščanske podlage evropske omiki in življenju. Antikristov duh preti povsod prevladati.

Devet let še in minula bode stotina let, od kar so leta 1789. na Francoskem pričeli grozno revolucijo! Bogu je znano, koliko krvi je se vsled nje prelilo, koliko žalosti in trpljenja od evropskih narodov prestalo. A še ni dosta. Silnej borbi še ne doглядnemo do konca. Nепrestano razsaja in traja naprej, to pa v vseh razmerah človeškega življenja. Luč in tema, resnica in laž, življenje in

smrt borijo se neprenehoma. Na eni strani vidimo, kako se najboljši ljudje poganjajo za najzlahtnejše, kar človeški duh doumiti more. Na drugi strani pa nam stopajo na dan najgrše strasti, kakoršnih ne najdemo kmalu v zgodovini zapisanih. Težko je se kedaj toliko govorilo in pisalo o vseobčnem miru, o zlatej svobodi, o enakopravnosti, bratovstvu, človečnosti. Toda prestrašeni opazujemo, kako se narodi mrzijo in sovražijo in, kder le morejo, brezobzirno zatirujejo. Zavzeti gledamo pred seboj zraven najošabnejšega napuha mnogovrstno robstvo, tik živinskega dobroživstva najneusmiljenejše teptano in zaničevano ubožstvo, sam zavid, prepir, zločinstvo.

Kdo nam pojasni tolika nasprotja? Kde je vračnik tolikim zlom? Kristus naš Gospod v sv. katoliškej Cerkvi! S čem novošegni zapeljivci svet motijo in zapeljujejo, to je učlovečeni Sin božji pred blizu 2000 leti učil v pravem pomenu pa tudi sam storil. On je tukaj prava pot, resnica in življenje. Zunaj njega so zmeta, laž in smrt. Z njim in z njegovo pomočjo dožene človeški zarod vse, brez njega in zoper njega nič. Po njem pridemo do vsakovrstnega blagostanja, brez njega zajdemo v nesrečo, žalost in sramoto.

Besede: nepredek, prosveta, svoboda, enakopravnost, bratovstvo, človečnost niso jalovi izreki brez pomena. Ne tako, marveč v njih je skrito zdravo, nebesko jederce. V njih tičijo iskre božjih resnic. One izrazujejo nalogo, katero je Bog sam človeku postavil. To je tudi uzrok, zakaj toliko uplivajo na človeška srca, zakaj nikdar ne zgubijo svoje vabljive moči, sedaj v blagor človeku sedaj v pogubo, sedaj v dobro napeljevanje sedaj v hudo zapeljevanje. Nebesko resnico v njih poskruto zlorabi laž in hudobija kot obleko, da leži ljudi mami in zapeljuje. Le pod krinko resničnega in blagega zamore laž človeka zapeljati. To nam je v veliko tolažbo, kajti očitno nam dokazuje, da je človek ustvarjen za resnico in dobro. Ob enem nam je to največje važnosti v presojevanji tega, kar se po svetu godi. Kdor tega ne premisli, ta je vedno v nevarnosti žaliti resnico, katere se laž poslužuje v zapeljevanje narodov. Pravi pomen navedenih besed pa nas uči Kristus naš Gospod v sv. katoliškej Cerkvi. Tega se imamo sami trdno držati pa tudi sobratom, sodržavljanom neprenehoma razlagati in dokazivati, da se ne dajo zmotiti in zapeljati.

Gospodarske stvari.

Koliko dobička vrže pametna kokošja reja.

M. III. Pri vsaki umni kokošji reji je treba kokošjega dvora, za vsako kokoš 10 □ metrov prostora računjeno. Ta prostor mora po leti tudi senco imeti. Na tak način gre pa veliko prostora za kokoši potrebnega drugim potrebščinam v zgubo. Da bi se toraj preveč prostora pri hiši za druge